

# Даниял кітабы — Сексен бірінші

*Лаодикеялық адвентизмдегі тарихи ревизионизмді әшкерелеу:  
«Күнделікті» жөніндегі дауды қарастыру*

Jeff Pippenger

2024-02-14

Себеппен салдарға қарай пайымдау, егер салдар қате анықталса, түкке тұрмайды; дәл солай, 1888 жылғы Миннеаполистегі Бас конференцияға қатысты жағдайлар мен тұлғалар жөнінде күпіреніп сөз қозғайтын Лаодикеялық адвентист тарихшылары да солай істеген. Рухтың жетелеуімен берілген түсіндірме бұл оқиғаны Қорах, Датан және Абирам бүлігінің қайталануы деп айқындайды; ал ол бүлік оларға қырық жыл бойы шөлде қаңғып, ақырында өліп біткенге дейін жүру үкімі шығарылғандықтан туындаған еді. Сол үкім Лаодикеялық адвентизмге де шығарылған болатын.

Бүлікке жасырын талқылаулар да кірді; бүлікшілер соншалықты шектен шыққан Лаодикиялық соқырлықта болғандықтан, бұл олардың Құдайдың өздерінің жабық есік жағдайында жасаған жоспарлары мен бүлігінен хабардар екенін түсінуіне кедергі келтірді. Қорах, Датан және Абирам өз шатырларына тығылып, жоспарларын құрып, Мұсаға қарсы бүліктерін таратқанындай, 1888 жылдың көне адамдары да өз үйлерінің жабық есіктерінің тасасына жасырынып, Уайт қарындасқа, оның ұлына және таңдалған хабаршыларға қарсы астыртын әрекет жасау үшін бас қосты. Сол сәттен бастап Уайт қарындасқа, Джонсқа және Уаггонерге шабуыл жасалуға тиіс болды.

Адвентизмнің төрт ұрпағы Езекиел кітабының сегізінші тарауында бейнеленгендей, өз бүлігінде біртіндеп өсе түсті. Бейнелерге толы бөлмелер — әрі көзге көрінетін ғибадатханада, әрі адамдық ғибадатханада — зұлым қиялдарға әбден орнығып кеткен еді, ал халықты қорғауға тағайындалған көнекөз қариялардың үстіне спиритизм қонып алды. 1888 жылға дейінгі кезеңде сол көнекөз қариялар әуелі Киелі кітаптың беделіне, содан кейін Пайғамбарлық Рухына күмәнді айыптаулар тақты, ал 1884 жылы ашық аяндар тоқтады. Келлогтың пантеистік спиритизмі 1888 жылға дейінгі тарихта-ақ ене бастады, ал 1888 жыл екінші ұрпақтың келуін білдіреді. Адвентист тарихшылары сол жиналыста көрініс тапқан бүліктің нақты тарихи куәлігін тіркемеген болуы мүмкін, бірақ шабыт бойынша көктегі Күзетшілер «әрбір сөзді естіп, тіркеді» және сол «сөздерді көктегі кітаптарға» жазып қойды.

Езекиелдің «бейнелердің құпия бөлмелері» арқылы бейнеленген бүлік шынайы іргетастарға жасалған шабуылды білдірді. Ол пайғамбар әйелге және таңдалған хабаршыларға жасалған шабуылды білдірді, әрі ол спиритизмнің келуін айқындады. Сол ұрпақта келесі ірі шабуылды Шайтан Уильям Миллердің іргетастарының өзіне қарсы жүзеге асырмақ болды.

Миллер өзінің пайғамбарлыққа қатысты барлық қолдануларының негізін Даниел кітабының сегізінші тарауының он үшінші аятындағы қаңыратып-қиратып жіберуші екі күш әуелі пұтқа табынушылықты, содан кейін папалықты бейнелейді деген түсінікке құрды. 1901

жылы Германиядағы Лаодикеялық Адвентизмнің жетекшісі Льюис Конради Даниел кітабындағы “the daily” Мәсіхтің киелі орында атқаратын қызметін білдіреді деген құлаған протестанттық көзқарасты қайта енгізді.

1888 жылғы Миннеаполис жиналысынан кейінгі тарих кезеңінде денсаулық сақтау ісінің жетекшісінің спиритизмі күшейе түсті; Джонс пен Ваггонердің хабарының қабылданбауының салдары өз зардабын тигізуін жалғастырғандықтан, жетекшілер арасындағы жаттану да жалғаса берді. Жаңа ғасырдың басында, діннен тайған протестантизм мектептерінен теологиялық өкілеттіктер алған, Лаодикиялық Адвентист жетекші В. В. Прескотт, Конрадидің «күнделікті» туралы көзқарасын ілгерілету үшін шайтандық шекпенді өз мойнына алды, әрі әрдайым солай болатынындай, «тарихты жеңімпаздар жазады».

Қасиетті періштелер шынайы тарихты жазып қалдырды, бірақ Лаодикеялық адвентизм «күнделікті» туралы миллериттік түсініктің теріске шығарылуына байланысты даудың сондай бір тарихи ұстанымын қалыптастырды, соның салдарынан Лаодикеялық адвентизм ішіндегі кез келген «оқымаған» адам Уайт апай «көктен қуылып шыққан періштелерден» шыққан деп көрсеткен «күнделікті» анықтамасын шын ілім екен деп сеніп қалатындай болды. Жиырмасыншы ғасырдың алғашқы жылдарында У. У. Прескотт The Protestant атты басылымды шығаруда жетекшілік етті. Бұл басылымның бүкіл негізі Миллердің «күнделікті» туралы түсінігі қате, ал өзінің теологиялық біліктілігін алған жері — жолдан тайған протестантизм — Мәсіхке шайтандық нышанды телуде дұрыс дегенді үйрету еді. Сол тарихта А. Г. Даниэллс (Бас конференцияның президенті), Уайт апайдың Миллердің «күнделікті» туралы көзқарасын дұрыс деп тікелей құптағанына қарамастан, ақиқатқа қарсы бағытталған сол шайтандық шабуылда Прескоттпен күш біріктірді.

“Жаратқан Ие маған 1843 жылғы сызбаның Өз қолымен бағытталғанын және оның ешбір бөлігі өзгертілмеуге тиіс екенін көрсетті; ондағы сандардың Ол қалағандай болғанын көрсетті. Оның қолы кейбір сандардағы бір қателіктің үстінде болып, оны жасырып тұрғандықтан, Оның қолы алынғанға дейін ешкім оны көре алмады.

«Сонда мен “Күнделіктіге” қатысты мынаны көрдім: “құрбандық” деген сөзді адам даналығы қосқан, әрі ол мәтінге тиесілі емес; ал Жаратқан Ие оның дұрыс түсінігін сот сағаты туралы айқайды жеткізгендерге берді. 1844 жылға дейін, бірлік болған кезде, барлығы дерлік “Күнделіктінің” дұрыс түсінігіне біріккен еді; бірақ 1844 жылдан бері, абыржу ішінде, өзге көзқарастар қабылданды, соның салдарынан қараңғылық пен шатасу ілесті». Review and Herald, November 1, 1850.

Прескотт пен Дэниелстің «күнделікті» туралы ақиқатқа қарсы шабуылы кезінде, бұл мәселе жөнінде Прескотт пен Дэниелс азшылық пікірді ұстанып тұрған еді, ал дау-дамай барысында Уайт ханымның осы екі адамға берген кеңесі — олардың үндемей қалуы керек дегені болды, дегенмен ол мұны неғұрлым дипломатиялық түрде, мәселен, «үнсіздікте — даналықтарың» деген сияқты сөздермен айтты. Ол олардың жалған көзқарасын әшкерелеп, оларды әшкерелегенде, сондай-ақ «күнделікті» тақырыбы сынақ мәселесіне айналдырылмауға тиіс екенін де ерекше атап өтті. Тарихи ревизионистер, ал ревизионизм —

бастауын Рим-католик шіркеуінің иезуиттер орденінен алады деп есептелетін тарихи әдіс, оның «күнделікті» сынақ мәселесіне айналдырылмауға тиіс деген сөздерін осы ілімді адал бағалауға жол бермеу үшін пайдаланып келді. Олар оның сөздерін бұрмалап көрсетеді, өйткені ол «күнделікті» тақырыбын қоздырып, дау етуге қарсы кеңес берген кезде, өз сөздерін үнемі «осы уақытта» немесе «қазіргі жағдайларда» деген сияқты ескертпелермен шектеп, нақтылап отырғанын олар үнемі айтып өтпей қалдырады.

Пайғамбар әйел ретінде ол өздерін басшы болғандықтан ақиқат деп шешкен нәрсенің бәрін ілгерілетуге билігіміз бар деп ойлаған азшылық адамдардың кесірінен, тұтас қауымда үлкен жікке әкелуге шақ қалған ушығып бара жатқан дауды тізгіндеп ұстауға тырысты. Жаратқан Ие оның ықпалы арқылы шайтандық істі ол қайтыс болғанға дейін тежеп тұрды. Содан кейін 1931 жылы «күнделікті» туралы ақиқатты теріске шығаруға жаңа бір талпыныс жасалып, ақырында ол жүзеге асты. Бүгінде «күнделікті» ұғымының анықтамасына қатысты шынайы түсінік Лаодикеялық адвентизмдегі азшылық ұстаным болып отыр, әрі қазіргі жағдайларда «күнделікті» енді, сөзсіз, сынақ мәселесі болып табылады.

Көпшіліктің пікірі шынайы түсінікті ұстанған кезде, бұл сынақ болған жоқ; бірақ қандай да бір шындық қателік ретінде айқындалған кезде, міне, сол кезде ол сынаққа айналады. «Manuscript Releases» деп аталған қолжазбалар жинағы 1980-жылдары, яки шамамен сол кезде, жарияланған кезде, онда Прескотт пен Дэниелстің «күнделікті» туралы көзқарасына қарсы бағытталғаны Миллердің көзқарасын қолдауы қаншалықты айқын болса, соншалықты тікелей бір мақала танылды.

«Тәжірибеміздің осы кезеңінде бізге конференциямыздың маңызды жиналысында қарастыру үшін берілген айрықша нұрдан ой-санамызды басқа жаққа бұрғызбауымыз керек. Сондай-ақ сол жерде Даниелс бауырлас болды, оның санасына жау ықпал етіп жатты; ал сіздің санаңыз бен ақсақал Прескотттың санасына көктен қуылып шығарылған періштелер ықпал етіп жатты. Шайтанның ісі — Ие сіздерді енгізуге рухтандырмаған ұсақ-түйектер мен әріптің ноқаттарына дейін алға тартылатындай етіп, ой-саналарыңызды басқаға бұру болды. Олар негізгі нәрсе емес еді. Бірақ мұның ақиқат ісі үшін маңызы зор болды. Ал егер ой-саналарыңыз ұсақ-түйек пен әріптің ноқаттарына қарай бұрылып кетсе, бұл — Шайтанның айланымен жасалатын іс. Жазылған кітаптардағы болмашы нәрселерді түзету арқылы үлкен іс атқарып жатырмыз деп ойлайсыздар. Бірақ маған: Үндемеу — шешендік, — деп тапсырылды.

«Мен былай деуге тиіспін: мін тағуды доғарыңдар. Егер шайтанның осы мақсаты ғана жүзеге аса қалса, онда сендерге өз жұмыстарың түпкі ойластырылуы жағынан аса ғажайып деп есептелер еді. Барша топтағы адамдардың ойлары бірдей келісе бермейтін барлық болжалды күмәнді тұстарды жинап қою — дұшпанның жоспары еді.

«Ал енді не болмақ? Дәл шайтанға ұнайтын істің өзі жүзеге асар еді. Сырттағы адамдарға біздің сеніміміздің көрінісі емес, қайта дәл соларға лайық келетін бір бейнелеу ұсынылар еді; ол мінез-құлықтың сондай қасиеттерін дамытар еді, бұл зор абыржушылық туғызып, халықтың алдына ұлы хабарды жеткізуге құлшына жұмсалуға тиіс алтын сәттерді алып қояр еді. Біз қандай да бір тақырып бойынша жүргізген

баяндамалардың бәрі толық үйлесім таба алмас еді, ал соның нәтижесі сенушілер мен сенбейтіндердің санасын шатастыру болар еді. Міне, дәл осыны Шайтан жүзеге асын деп жоспарлаған еді — келіспеушілік ретінде әсіреленіп көрсетіле алатын қандай нәрсе болса да.»

“Езекиелдің 28-тарауын оқындар. Енді, міне, бұл — бөгде рухтар әрекет ете алатын ұлы іс. Бірақ Жаратқан Иенің құрып бара жатқан жандарды құтқару үшін атқарылатын ісі бар; ал шайтан өз кейпін жасырып, біздің қатарларымызға абыржу енгізе отырып, еніп толтыра алатын орындардың бәрін ол мүлтіксіз іске асырады, сөйтіп сол ұсақ айырмашылықтардың бәрі ұлғайып, көзге айқын көрінетін болады.”

«Маған әуел бастан-ақ Жаратқан Ие бұл істің ауыр жүгін ақсақалдар Даниелс пен Прескоттқа да тапсырмағаны көрсетілді. Шайтанның айлалары араластырылуы керек пе, осы “Күнделікті” дәл осындай маңызды бір мәселе болып, осы аса маңызды уақыт кезеңінде ақыл-ойларды шатастырып, істің ілгерілеуіне кедергі келтіру үшін енгізілуі керек пе? Қалай болғанда да, олай болмауға тиіс. Бұл тақырып енгізілмеуге тиіс, өйткені енгізілер рух тыйым салушы рух болар еді, ал Люцифер әрбір қимылды бақылап отыр. Шайтандық күштер өз жұмысын бастар еді, сөйтіп біздің қатарларымызға шатасу енгізілер еді. Сіздерде сынақ мәселесі болып табылмайтын пікір айырмашылығын іздеп табуға ешқандай шақыру жоқ; бірақ сіздердің үнсіздіктеріңіз — шешендік. Бұл мәселе маған түгелдей айқын көрсетілген. Егер әзәзіл өз ниет еткендей, біздің өз адамдарымыздың біреуін осы мәселелерге қатысты шырмап әкете алса, Шайтанның ісі салтанат құрар еді. Енді кешіктірместен қолға алынуға тиіс іс — бұл жұмыстың өзі, ал ешқандай [пікір] айырмашылығы білдірілмеуге тиіс.»

«Шайтан арамыздан шығып кеткен сол адамдарды зұлым періштелермен бірігіп, болмашы мәселелер арқылы біздің жұмысымызға тұсау салуға жігерлендірер еді; сонда жау қосынында қандай қуаныш болар еді. Бірігіңдер, бірігіңдер. Әрбір айырмашылық көмілсін. Қазір біздің жұмысымыз — осы айырмашылықтарды жолдан алып тастауға бүкіл тәндік күш-қуатымыз бен ми-жүйке қуатымызды арнау және бәріміздің үйлесуіміз. Егер Шайтанға өзінің зор, қасиеттелмеген даналығымен болмашы болса да бір ілік табуына жол берілсе, [ол қуанар еді].»

«Енді, сендердің қалай жұмыс істеп жатқандарыңды көргенімде, егер алға басып, бізден бөлініп кеткен жақтарға біздің қатарымызға шатасу енгізуге болар-болмас мүмкіндік берсеңдер, бүкіл жағдай мен оның салдарын санам толық қамтыды. Сендердің даналықтан кенде болуларың дәл Шайтан қалаған нәрсе болар еді. Сендердің дауысты жариялауларың Киелі Рухтың жетелеуімен болған жоқ. Маған саған былай деу тапсырылды: Құдай жетелеген адамдардың жазбаларынан мін іздеулерің Құдайдан шабыттандырылған емес. Ал егер бұл ақсақал Дэниелс халыққа беретін даналық болса, онда оған ресми қызметті ешбір жағдайда бермеңдер, өйткені ол себептен салдарға қарай ой қорыта алмайды. Бұл мәселедегі үнсіздігің — сенің даналығың. Енді, тірі емес адамдардың жарияланымдарынан мін іздеу тәрізді нәрсенің бәрі — Құдай сендердің ешқайсыларыңа істеуге тапсырған іс емес. Өйткені егер бұл адамдар — ақсақалдар Дэниелс пен Прескотт — қалаларда еңбек етуге қатысты берілген нұсқауларды

ұстанғанда, шындыққа көзі жеткен әрі Құдайға бет бұрған көптеген, өте көптеген адамдар болар еді; қабілетті адамдар, [қазір] өздеріне ешқашан қол жетпейтін орындарда отырғандар.»

«Бүкіл дүниені бір ұлы отбасы ретінде қарастыру керек. Ал егер сендерде сусындап алатын осындай білім қайнары бар болса, онда неге Иеміз Иса Мәсіх берген куәліктермен дүниені жылдар бойы құрып кетуге қалдырдыңдар? Шынайы дін бізге әрбір ер мен әйелді өзіміз жақсылық жасай алатын адам ретінде қарастыруды үйретеді.

«Бұл көп жылдар бойы басылып келеді: “Теңгерімді ақыл”, ақсақал Эндрюске берілген куәлік. Ақыл-ойды қашан сөйлеуді және қандай ауыртпалықтарды өз мойнына алып, көтеру керектігін білетін күшке айналатындай етіп тәрбиелеуге болады, өйткені Мәсіх — сенің Ұстазың. Ал сенің өз даналығыңды дәріптеп, пікір қайшылықтарын енгізетін жолды ұстанғаныңды [көргенімде] мен сен үшін қатты қорықтым. Жаратқан Ие даналық солай етуді талап еткенде үнсіз қала алатын дана адамдарды шақырады. Егер сен тұтас адам болғың келсе, Иса Мәсіх арқылы киелі етілуің қажет. Қазір жұмыс енді ғана басталды, және әрбір қызметшіден, әрбір конференция президентінен даналық көрінсін. Бірақ міне, осы жұмыстың дәл өзі үшін сен көп жылдар бұрын қолға алуың керек болған іс бар еді, сол кезде сенен осы істің дәл өзі үшін даусыңды көтеру талап етілген болатын. Мәсіх Өз халқының барлығына не істеулері керек екенін және не істемеулері керек екенін айрықша түрде нұсқап берді. Ал Жаратқан Иенің әділдігін жүзеге асыру үшін бізге аз ғана уақыт қалды. Сен Жаратқан Иенің жолын түсіне аласың. Мен сенің президент болып тағайындалғаннан кейін істерді өз ойыңмен ойластырғаныңша жүргізуді мақсат еткенінді көрдім. Сен Құдай сенің қолыңа атқаруға тапсырмаған істерді жасап, таңғаларлық істер атқарамын деп ойладың. Енді сенің міндетің — қысым жасау емес, қайта, егер Жаратқан Ие сені қызмет етуге қабыл алған болса, мүмкін болған әрбір қажетке еркіндік беру. Бірақ сен өте ерте кездің өзінде даналық пен киелендірілген пайымның өзінде көрініс таппағанына дәлел бердің. Сен Жаратқан Ие нұр бермейінше қабылданбайтын мәселелерді дүр еткізіп алға шығардың.»

«Маған тағы бір жылға да сізді конференцияның президенті етіп тағайындау сияқты мұндай асығыс қадамдардың жасалмауы керектігі жөнінде нұсқау берілді. Бірақ бұл іс дұғада Жаратқан Иенің алдына қойылғанға дейін, Жаратқан Ие мұндай асығыс әрекеттердің ендігәрі жасалуына тыйым салады; әрі конференция президентіне жүктелетін Иеміздің ісі аса салтанатты жауапкершілік екені жөніндегі хабар сізге келгендіктен, “Күнделікті” мәселесі жөнінде өзіңіз істегендей лап ете түсіп сөйлеуге және сіздің ықпалыңыз бұл мәселені шешеді деп жорамалдауға сіздің моральдық құқығыңыз болған жоқ. Ауыр жауапкершіліктерді көтеріп келген ақсақал Хаскелл бар еді, және ақсақал Ирвин бар, сондай-ақ мен атай алатын, ауыр жауапкершіліктерді көтеріп жүрген бірнеше адам бар».

«Жасы үлкен кісілерге деген құрметтерің қайда болды? Істі салмақтап қарау үшін барлық жауапты адамдарды тартпай, қандай билік жүргізе алар едіңдер? Бірақ енді бұл істі тексеріп көрейік. Енді біз қараусыз қалған істің аясында, оны тағы бір жыл алға жылжытуға деген құлшыныстарыңды көрсету — Иеміздің үкімі ме, жоқ па, соны

қайтадан қарастыруымыз керек. Егер сендермен бірігетін жәрдемнің көмегімен істі тағы бір жыл жалғастыратын болсаңдар, онда сенде де, ақсақал Прескоттта да өзгеріс болуы тиіс. Өз жүректеріңді Құдайдың алдында кішірейтіндер. Жаратқан Ие сендерден өзге бір тәжірибенің көрінісін көруге тиіс, өйткені дәл осы қазіргі [кезде] адамдарға қайтадан бет бұру аса қажет болса, ол — ақсақал Дэниелс пен ақсақал Прескоттқа қажет».

«Даналық иелері болып табылатын және Құдай рақымының әрекеті арқылы қайта бет бұрғанының дәлелін көрсететін жеті адам тандалуға тиіс. Себебі себептен салдарға қарай пайымдай алмайтындай дәрежеде соқырланған кез келген адамдар істің жауапкершіліктерін көтеріп келген адамдарды және осы конференция президенттерін елемейтін болса, [яғни] екі жылдан астам уақыт бойы істі алып жүрген адамдар назардан тыс қалдырылса және соның салдарынан сондай бір ойланбайтын қадам жасалып, адамдардың өздеріне жылдар бойы ұсынылып келген істің өзін — қалаларда қызмет етуді — елемеуіне жол берілсе, ал қарт адамдардың кеңесіне мүлде немесе өте аз көңіл бөлініп, оның орнына халыққа өздері жеткізгісі келген нәрселерді жариялайтын болса, мұның өзі-ақ сондай ұлы да ғажайып іске сеніп тапсыруға болатын адамдар еместігінің қауіптілігін өз айғағы ретінде көрсетеді.»

«Мәсіх өлі емес. Ол Өз ісінің осындай оғаш түрде жүргізілуіне ешқашан жол бермейді. Кітаптарды тиіспей қалдырыңдар. Егер қандай да бір өзгеріс шын мәнінде қажет болса, Құдай сол өзгерісте де үйлесімділіктің сақталуын қамтамасыз етеді; бірақ хабар зор жауапкершіліктер жүктелген адамдарға сеніп тапсырылған кезде, [Құдай] сүйіспеншілік арқылы әрекет ететін және жанды тазартып отыратын адалдықты талап етеді. Ақсақалдар Дэниелс пен Прескотттың екеуіне де қайтадан бетбұрыс қажет. Бір жат іс еніп келді, және ол Мәсіхтің біздің дүниемізге атқару үшін келген ісімен үйлеспейді; әрі шынайы түрде қайта бет бұрғандардың бәрі Мәсіхтің істерін істейтін болады.

«Бәріміз Өкені ұлықтайтын істі атқаруға тиіспіз. Біз шешуші кезеңге келдік — не дәл осы даярлық уақытында Иса Мәсіхтің мінезіне сай болуымыз керек, не бұған мүлде талпынбауымыз керек. Ақсақал Даниелс, [сіз] бұрын осындай жағдайларда істегеніңіздей даусыңызды жоғарыдан естіртуге өзіңізді еріктімін деп санамауға [тиіссіз]. Сондай-ақ мынаны ұғыныңыз: конференцияның президенті билеуші емес. Ол Құдай қабыл алған президенттік қызметтегі дана кісілермен бірлесе еңбек етеді. Құдай қабыл алған қаламдардан шыққан баспа кітаптардағы жазбаларға араласуға оның еркі жоқ. Егер олар билеуші, үстемшіл күшті азырақ көрсетпесе, енді олардың ықпалы жүрмеуге тиіс. Шешуші кезең келді, өйткені Құдай қорланады.»

«Жаратылмаған қалаларға Иеміз қалай қарайды? Мәсіх көкте. Енді мұның мойындалуы мынау болуға тиіс: “Патшалық билік жоқ. Ал енді осы дүниенің дағдарысты шағы туды. Енді Мен құтқаруға да, жоюға да Құдіретпін. Енді бәрінің тағдыры Менің қолымда тұрған уақыт. Мен дүниені құтқару үшін Өз өмірімді бердім. Және: “Мен көтерілгенде”, Өзім беретін құтқарушы рақым арқылы құдайлық бейнеге сай қалыптасатын әрі Менімен бір болатындардың бәрі Менің құтқарушы рақымымның күшімен қалай әрекет етсем, солай әрекет ететінін дәлелдеймін”». Кім қаласа, [сол] бауырларымен бірге Иеміз беретін кеңеске сай жауапты орындарда өздеріне тапсырылған істі атқаруға кіріссін

және дүниені сондай сүйгендіктен, оны құтқару үшін Өз өмірін толық құрбандық етіп берген Тұлғамен толық жарасымда еңбек етуге барынша ынтымақтасты. Мен біздің қызметшілерімізге айтамын: қалаларымыздағы іске кіріскенде, Сөз қызметіне сабырлы қасиеттілік ілесе жүрсін. Біз адамдардың санасына тиісті әсер ете алмаймыз, егер біз...»

«Мен Күнделігімнен көшіріп жазып отырмын. Ақиқат Исада қалай болса, солай — оны айтыңдар, ол жөнінде дұға етіңдер, оның әрбір сөзіне өз қарапайымдылығында сеніңдер. Егер қателіктер сенімнен ауытқып, арбаушы рухтарға құлақ асқан адамдардың алдына шығарылса, не ұтар едіңдер? Олар жуырда ғана сенімде бізбен бірге емес пе еді? Сендер шайтанның жағында тұрасыңдар ма? Өңделмеген алқаптарға назар аударыңдар. Біздің алдымызда бүкіл дүниежүзілік іс тұр. Маған Джон Келлогқа қатысты көріністер берілді.»

«Өзі ұсынып жатқан алдамшы дәлелдердің идеяларын өте тартымды бір тұлға бейнелеп тұрды; бұл көзқарастар Киелі кітаптың шынайы ақиқатынан өзгеше еді. Ал жаңа бір нәрсеге ашығып, шөлдегендер [соншалықты алдамшы] идеяларды алға тартып жүрді, сондықтан Прескотт ақсақал аса зор қауіпке душар болды. Даниэллс ақсақал да, егер осы пікірлер барлық жерде айтылар болса, бұл жаңа бір дүние болар еді деген адасушылыққа шырмалып қалу [қаупінде] болды.»

«Иә, солай болар еді, бірақ олардың ойлары осылайша әбден ауып тұрған кезде, маған Даниэллс бауырлас пен Прескотт бауырластың өз тәжірибесіне рухани[стік] сипаттағы пайымдарды өріп енгізіп, халқымызды, мүмкін болса, тіпті таңдаулылардың өзін де алдайтын әсем сезімдерге тартып жүргені көрсетілді. Маған қаламыммен мына жайтты белгілеу керек: бұл бауырластар өздерінің алдамшы түсініктеріндегі кемшіліктерді көретін еді, өйткені ол ақиқатты бұлыңғыр, сенімсіз күйге түсіретін; соған қарамастан, олар өздерін ұлы рухани көрегендікке ие адамдардай етіп көрсететін еді. Енді маған оларға мынаны айту тапсырылды: бұл мәселе маған көрсетілген кезде, ақсақал Даниэллс «Тұрақты» туралы өз көзқарастарын жақтап, дауысын кернейдей көтеріп сөйлеп тұрғанында, кейінгі салдарлары да маған көрсетілді. Біздің халқымыз абдырап, шатаса бастады. Мен соның нәтижесін көрдім, содан кейін маған ескертулер берілді: егер ақсақал Даниэллс салдарын ескермей осылайша әсерленіп, өзін Құдайдың рухының жетелеуімен тұрмын деп сендірсе, онда біздің қатарларымыздың барлық жеріне күмәншілдік себілер еді, және біз Шайтан өз хабарларын жеткізетін жағдайға түсер едік. Анық сенімсіздік пен күмәншілдік адам санасына себілер еді, ал ақиқаттың орнын зұлымдықтың жат өнімдері басар еді». Manuscript Releases, 20-том, 17–22.

Екінші ұрпақтың тарихы бүліктің күшеюін айқындайды. Езекиелдегі бейнелер бөлмелерімен көрсетілген спиритизм мынаны бейнелейді: «Бауырлас Даниэллс пен Бауырлас Прескотт өз тәжірибелеріне спиритистік сипаттағы ой-пікірлерді тоқып енгізіп, халқымызды, мүмкін болса, тіпті таңдалғандардың өзін де алдайтын әсем сезімдерге қарай жетелеп бара жатты». «Күнделіктіге» қатысты жалған көзқараспен байланысты спиритизм — мүмкін болса, тіпті таңдалғандардың өзін де алдайтын нәрсенің нышаны. Ол Келлогг насихаттап жүрген пантеизмнің спиритизмін Прескотт пен Даниэллстің «күнделіктіні» Мәсіхтің киелі үйдегі қызметі деп айқындауға ұмтылысымен өзара байланыстырады.

Ол оларға кітаптарды өз жайына қалдыруды ескертеді; осы арқылы ол Прескотт пен Дэниеллстің Урия Смиттің «Daniel and the Revelation» атты кітабын, оның «the daily»-ді Миллер айқындағандай етіп айқындаған ілімін алып тастау мақсатымен қайта жазуға итермелеуіне назар аударды. Ишая «the learned» деп атайтын Лаодикияның тарихи ревизионистері Адвентизмдегі білімсіздерге орасан ықпал етті, өйткені олар тарих куәлігін бұрмалап көрсетіп, құлағы қыштитын әрі зерттеу дағдысы үстірт жандарды «the daily» тақырыбы маңызды емес және бұл мәселеде Миллер қателесті деп ойлауға жетеледі. Сол ревизиялау ісі — Құдай құдіретінің көрінісі Түн ортасындағы айқайда қайта қайталанатын уақытта, қоқыс сыпырушы адам сыпырып тастауы тиіс деп Миллерге көрсетілген қоқыстың бір бөлігі.

Лаодикиялық Адвентизмнің екінші ұрпағын қарастыруымызды келесі мақалада жалғастырамыз.

«Алға жүріңдер» деген хабар әлі де естілуге және құрметтелуге тиіс. Біздің дүниемізде болып жатқан сан алуан жағдайлар осы ерекше өзгерістерге сай келетін еңбекті талап етеді. Жаратқан Иеге рухани тұрғыдан сергек әрі көреген, Киелі Рухтың әсерімен қалыптасқан, көктен түскен маннаны үздіксіз жаңадан қабылдап жүрген адамдар қажет. Осындай адамдардың санасына Құдай Сөзі нұр шашып, оларға бұрынғыдан да анық қауіпсіз жолды ашып көрсетеді. Киелі Рух ақыл мен жүрекке әсер етеді. Қазір Құдайдың хабаршылары арқылы шиыршықтың дүниеге ашылып жатқан уақыты келді. Біздің мектептеріміздегі оқытушыларға осы уақытқа дейін үйретіліп келгенді ғана оқытуға тиіс деп бұғау салынбауға тиіс. Мұндай шектеулер жойылсын. Өз халқы айтуға тиіс хабарды беретін Құдай бар. Ешбір қызметші өзін бұғаудамын деп сезінбесін және адамдардың өлшемімен өлшенбесін. Ізгі хабар Құдай жіберетін хабарларға сәйкес жүзеге асуға тиіс. Құдайдың Өз қызметшілеріне бүгін айтуға беріп отырғаны, бәлкім, жиырма жыл бұрын осы шақтағы ақиқат болмаған шығар, бірақ бұл — осы уақытқа арналған Құдайдың хабары». The 1888 Materials, 133.